

SAUCEINS UZ PAKLAUSĪBU

Māceklība ir savu plānu atstāšana, lai visās lietās ieietu Dieva plānā!

Reimars A.C.Šulcs

Māceklības nozīme

“Un Viņš sacīja uz visiem:”Ja kāds grib man sekot, tad tāds lai aizliedz sevi, ikdienas ņem uz sevi savu krustu un staigā man pakaļ.”/Lūkas ev. 9:23/

Jēzus nāca šajā pasaulē, lai darītu cilvēkus sev par mācekļiem. Pirms došanās savā pirmajā misijas ceļojumā, lai darītu savu pirmo brīnumu, Jēzus aicināja cilvēkus kļūt par mācekļiem. Savas kalpošanās pirmajā dienā, kas bija nākošā diena pēc tam, kad Jēzus tika kristīts, Viņam pievienojās Jānis, Andrejs un Pēteris. Nākošajā dienā Viņam pievienojās Filips un Nātanaēls; un “trešajā dienā bija kāzas Kānā....., un arī Jēzus un viņa mācekļi bija aicināti kāzās....” /Jāņa ev. 2:1,2/

Šeit tas arī ir! Jēzus nesāka savu kalpošanu bez mācekļiem. Līdz laikam, kad notika šis brīnums, viņam jau bija vairāki ticīgie, bet Jēzus meklēja vairāk kā parastus ticīgos. Viņš strādāja tikai ar mācekļiem! (Lūdzu ievērojiet, ka šajā rakstā ar vārdu ticīgie tiks apzīmēti tie, kas atkāpušies no sekošanas Jēzum. Pie mācekļiem tiek attiecināti tie, kas ir nodevušies darīt tikai to, ko vēlas Jēzus.) Tā, visā Izraēlā bija tādi, kas tic Jēzum, bet tikai mācekļi sekoja viņam un paklausīja viņam.

Tas ir skaidrs vēsturisks fakts, ka Jēzus darīja savus darbus caur mācekļiem un nedarbojās caur tā sauktajiem ticīgajiem. Viņš kalpoja ticīgo un neticīgo cilvēku pulim caur un ar saviem mācekļiem. Un aizejot pie Tēva, Viņš deva tādu pavēli saviem mācekļiem (nevis ticīgajiem, kas nebija iegājuši māceklībā), “tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā .” /Mateja ev.28:19/

Ticīgajiem nav autoritātes mācīt paklausību, jo viņi paši nav paklausīgi. Ticīgie nevar darīt citus par mācekļiem, jo viņi paši nav mācekļi. Ticīgie nav Jēzus aicināti kļūt par misionāriem, ganiem, evaņģēlistiem, vai jebkāda veida draudzes darbiniekiem - tikai mācekļi ir aicināti uz to.

Visu, ko Jēzus darīja uz zemes, viņš darīja ar un caur saviem mācekļiem. Viņš pavēlēja saviem mācekļiem turpināt viņa darbu līdz pasaules galam, un viņš sacīja, ka tikai viņa mācekļiem vajadzētu tikt kristītiem.

Kā ticīgais kļūst par mācekli?

Šī jautājuma sakarā, minēsim mācekļības priekšnoteikumus:

- 1.Mums vispirms jāatzīst, ka esam grēkojuši, jāatgriežas no grēkiem un jāpieņem Jēzus savā sirdī. Īsāk sakot, mums "jāpiedzimst no augšienes" /Jāņa ev. 3:3,5/
- 2.Mums jānonāk līdz "svētās neapmierinātības" punktam. Jēzus sacīja,"Svētīgi /vai laimīgi/ izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības ..." /Mateja ev. 5:6/

Mēs nenāksim tuvāk Dievam, ja būsim apmierināti ar savu reliģisko stāvokli. Mēs nekļūsim stipri lūgšanā, kamēr nebūsim neapmierināti ar to, kā lūdzam. Mēs nekļūsim svēti, kamēr nebūsim neapmierināti ar savas svēttapšanas stāvokli. Mēs nekļūsim līdzjūtīgāki, kamēr mēs sāpīgi neapzināsimies savu cietsirdību.

Pāvils sacīja, "Brāļi, es vēl nedomāju, ka pats būtu to satvēris, bet vienu gan,- aizmirsdams to, kas aiz manis, stiepdamies pēc tā, kas priekšā..." /Filipiešiem 3:13,14/

Apmierināti ticīgie ir draudžu ganu galvassāpju iemesls, tie apbēdina Svēto Garu un ir negods Dieva valstībai. Viņus nevar paēdināt, jo tie nav izsalkuši. Viņus nevar izmainīt, jo tie ir nostiprinājušies paradumos, tie nav izkustināmi, jo ir miruši.

Tādēļ, viena no pirmo piecu mācekļu raksturīgākajām iezīmēm bija "svētā neapmierinātība". Tā pastāvīgi rosināja viņus meklēt kaut ko labāku, lielāku, svētāku, kuru atrodot, tie sekotu tam bez jebkādas kavēšanās, vienalga ko tas viņiem maksātu.

Kas ir mācekļība?

Mācekļība nav kaut kas, līdz kam Tu galu galā izaudz. Tai vispār nav nekāda sakara ar augšanu. Mācekļība ir radikāls gribas lēmums, kas nāk no svētas neapmierinātības sirdī, kura saprot, ka nekas uz pasaules nav nozīmīgāks par Dieva gribu. Tā vadīs šo cilvēku aizliegt sevi un ikdienas ņemt savu krustu un priecīgi sekot Jēzum.

Un tā kā mācekļība nav izaugsmes jautājums, bet lēmums, Tu vari kļūt par mācekli tanī pat dienā, kad piedzimsti no augšienes. Tas ir tieši tas, kā rīkojās pirmie kristieši. Pirms saule bija norietējusi, tanī pašā pirmajā dienā viņi bija izlēmuši nelokāmi turpināt mācīties Dieva Vārdu /Bībeli/, palikt sadraudzībā, maizes laušanā, lūgšanās, izlēmuši pārdot visu, kas tiem piederēja. Nevienam nebija jālūdzās šiem pirmajiem kristiešiem dot desmit procentus no visa, jo, no pirmās dienas sākot, tie atdeva simprocentīgi visu /Apustuļu darbi 2:44,45/. Mans draugs, tas ir mācekļības paraugs, Svētā Gara dots dienā, kad piedzima draudze.

Būt māceklim ir palikt Kristū.

Ticīga cilvēka vienīgais glābiņš no garīgas atūdeņošanas /sausuma/, no kļūšanas par staigājošu reliģisku mironi, ir mācekļība. Tikai mācekļi paliek Kristū. Jēzus sacīja, "Es esmu vīna koks, jūs tie zari. Kas manī paliek, un es viņā, tas nes daudz augļu... Ja kas nepaliek manī, tas kā zars izmetams ārā un sakalst; tos savāc, un iemet ugunī, un tie sadeg"/Jāņa 15:5,6/. Dzīvošana sev nevar pastāvēt un nepastāvēs Jēzū. Ārpus mācekļības nav dzīves, bet tikai noteikta nāve un gaidāmā, mūžīgā pazušana.

Mācekļība nozīmē entuziasmu/sajūsmu/ par Jēzu.

Runājot līdzībās, ir tikpat neiespējami atrast izkaltušu mācekli kā atrast sakaltušu vīnogu uz veselīga vīna koka.

levēro, Jāņa ev.1. nodaļā visi pirmie mācekļi sāka liecināt par Jēzu tanī pašā dienā, kad sastapās ar viņu. Šis pats modelis atkārtojās arī pirmajā draudzē, kā varam spriest no šiem vārdiem,"Tādejādi izklīdinātie staigāja apkārt, sludinādami evaņģēliju" /Apustuļu darbi 8:4/. Mēs pārstājam liecināt, kad pazaudējam mūsu entuziasmu /sajūsmu/ par Jēzu, kad beidzas mūsu tuvās attiecības ar viņu.

Būt māceklim nozīmē, ka mēs atmetam savu ieplānoto.

Kāzās Kānā, Marija gribēja, lai Jēzus tūliņ nekavējoties atrisina vīna trūkuma problēmu. Bet Jēzus sacīja," ...mana stunda vēl nav nākusi"/Jāņa ev.2:4; skat.arī 7:6/.

Ņemt savu krustu ikdienas nozīmē atdot Jēzum savu laiku-visu savu laiku. Laiks ir dzīve. Ja Tu atdod Jēzum savu laiku, Tu atdod savu dzīvi. Dzīve ir laiks un laiks ir dzīve. Ņemt savu krustu ikdienas nozīmē atdot Jēzum 24 stundas ikdienas, un katra stunda sastāv no 60 minūtēm, un katra minūte sastāv no 60 sekundēm. Mirt ikdienas nozīmē katru dienu atdot Jēzum katru sekundi!

Mācekļi nekad nesaka Jēzum, "Man ir citi plāni ...; man ir svarīgāka nodošanās ...: es negribu pievilt savu tēvu, savu sievu, vai savus draugus, utt...." Jēzus parūpējās par to visu, kad sacīja, " Ja kāds nāk pie manis un neienīst savu tēvu un māti, sievu un bērnus, brāļus un māsas un pat savu paša dzīvību, tas nevar būt mans māceklis" /Lūkas ev. 14:26/.

Māceklis nekad nedarīs neko, kā tikai to, ko ieplānojis Dievs, un ieiet Dieva plānā nozīmē atteikties no savējā. Ja skatīties televizoru nav Dieva plānā, tad māceklis to nedarīs. Ja apmeklēt kādu sporta pasākumu nav Dieva plānā, māceklis to nedarīs. Ja iepirkšanās nav Dieva plānā, māceklis neies iepirkties. Ja piedalīties brāļa laulībā nav Dieva plānā, māceklis nedosies turp.

No manas personīgās pieredzes, es atstāju savu dzimto Vāciju 19 gadu vecumā.Trīs reizes cilvēki ir piedāvājuši man naudu, lai es varētu doties apciemot savu zemi, bet 41 gada laikā no tās dienas, kad aizbraucu no Vācijas

tas nekad nebija Dieva plānos. Bet, o, kādu brīnišķīgu laiku Dievs piešķīra mums, kad viņš bija ieplānojis mums būt tur!

Dārgais, ņemt ikdienas krustu uz sevi nozīmē iet par Jēzu, būt viņa plānā katras minūtes 60 sekundes. Jebkas mazāks nav mācekļība. Bet, o, kāda svētība ir būt pastāvīgā sadraudzībā ar viņu.

Mācekļība nozīmē svētības un vajāšanas.

Pēc tam, kad Jēzus teica savam māceklim, cik grūti ir bagātajam būt glābtam /pieņemt glābšanu/, Pēteris sacīja viņam, "Redzi, mēs visu esam atstājuši un tev staigājuši pakal"/Marka ev.10:28/.

Uz to Jēzus atbildēja, "Patiesi e jums saku: Neviena nav, kas atstājis namu, vai brāļus, vai māšas, vai māti vai tēvu, vai bērnus, vai tīrumus manis un evaņģēlija dēļ, kas nedabūtu simtkārtīgi jau šinī laikā namus un brāļus un māšas un mātes un bērnus un tīrumus, kaut arī ar vajāšanām un nākošā laikā mūžīgu dzīvi"/29.,30.pants/.

Ja bagātais vīrs ir atstājis visu, pārdevis savu īpašumu un izdalījis visu nabagiem, lai sekotu Jēzum, tad viņš saņems mājas simtkārtīgi šajā dzīvē un nākamajā laikā mūžīgu dzīvi. Bet tas, ka bagātais vīrs vairāk par Dievu mīlēja naudu, padarīja aklas viņa acis, ka viņš neredzēja to, kas Jēzum bija priekš viņa. Ja mēs kaut ko mīlam vairāk par Dievu, esam padarīti akli un neredzam, kas Dievam ir priekš mums, un cik daudz viņš patiesībā mīl mūs.

Mācekļība dot mums visas šīs minētās lietas plus vajāšanas, lai nepaaugstināties pārlietu.Un kāpēc mācekļi tiek vajāti? Tas ir tādēļ, ka, piekrītot būt par mācekļiem, viņi kļūst par netradicionāliem, atšķirīgiem no pārējiem, un tas vienmēr rada šķelšanos un vajāšanas. Katrs mācekļis ir netradicionāls. Viņš nepielīdzinās, netop līdzīgs pasaulei:tās apģērbam, ēdienam, izklaidei, mūzikai, plānošanai, tās vērtību sistēmai /Romiešiem 12:2/. Un mācekļi piedzīvos vajāšanas, jo tas pats Jēzus, kurš atnesa sašķeļošo zobenu, tagad dzīvo viņos /Mateja ev. 10:34/.

Būt māceklim nozīmē, ka esam ceļā uz svēttapšanu.

Mēs nevaram tapt svēti pirms netopam par mācekļiem, tāpat kā nevaram šķērsot okeānu pirms iekāpšanas laivā vai lidmašīnā. Svēttapšanas process sākas tikai mācekļībā. Mācekļi-visi apustuļi, ko Jēzus bija aicinājis, nebija pilnīgie apustuļi. Viņi bija skaudīgi, cietsirdīgi, glēvi, atriebīgu garu - tomēr viņi visā paklausīja Jēzum /Jāņa ev. 17:6/. Un tādēļ visbeidzot tas noveda pie viņu svēttapšanas.

Dārgais, vai Tu esi mācekļis? Neceri izaugt līdz tam. Pieņem šo apzināto lēmumu šodien ņemt savu krustu, ļauj Jēzum pārņemt tavus plānus un tu uz mūžiem baudīsi viņa sadraudzību!